

Posudek k diplomové práci:

Jakub Kříž – Ochrana menšinových akcionářů se zvláštním zřetelem na podíl na řízení společnosti

Rozsah diplomové práce Jakuba Kříže je standardní (45 stran textu), obdobně lze hodnotit její formální stránku. Obsahová úroveň práce nicméně obvyklý standard přesahuje.

Diplomant zvolil nesnadné, o to však aktuálnější téma, jež nebylo možné zpracovat obvyklou a mezi studenty oblíbenou kompilační metodou dostupných tuzemských pramenů. Bylo třeba hlouběji se ponořit do problematiky a jejích ekonomických souvislostí a zkoumat ji mj. z pohledu *de lege ferenda*, a to nejen ve vztahu k tuzemskému, leč rovněž komunitárnímu právu, resp. vzhledem k národním úpravám v jednotlivých členských státech. Tohoto úkolu se diplomant dle mého soudu zhostil velmi dobře.

Z věcného hlediska lze diplomantovi vytknout jistou dávku povrchnosti, pokud jde o analýzu platné tuzemské akciové úpravy, a ne vždy zcela přesné vystihnutí problému. Některé závěry ve vztahu k platnému právu dokonce vyznívají poměrně problematicky. Tak např. na str. 15 diplomant uvádí, že (skromný) katalog minoritních práv obsahuje výlučně ustanovení § 181 ObchZ (problematická je ostatně byť jen formulace, jako by tato práva příslušela vždy jen „skupině“), na str. 16 diplomant bez dalšího předpokládá, že valná hromada se svolává vždy oznámením publikovaným v celostátně distribuovaném periodiku, na str. 18 jednoznačně deklaruje, že lhůta pro svolání valné hromady je v českém právu jednotně stanovena na 30 dní, na téže straně taxativně vypočítává náležitosti pozvánky na valnou hromadu, a to s odkazem pouze na ustanovení § 184 odst. 5 ObchZ. Nedostatečně (prakticky až v samém závěru a jen letmo) diplomant v díle zohledňuje zásadní rozdíly mezi systémy řízení a správy s rozptýlenou a naopak koncentrovanou akcionářskou strukturou, které se významně odrážejí rovněž v aktuálnosti problémů, jimiž se v práci zabývá. Ve výčtu by bylo možné pokračovat.

Proti tomu je ale třeba postavit diplomantův neotřelý pohled na celou řadu aktuálních otázek v akciovém právu a správné uchopení mnoha palčivých problémů, s nimiž se tuzemská praxe potýká, resp. bude potýkat. Zvláště je nutno ocenit, že diplomant správně a přiléhavě identifikoval trendy a klíčové impulsy, jež v tomto směru přicházejí ze zahraničí a ještě více z prostředí komunitární úpravy, ale také označil hlavní zdroje zahraniční odborné inspirace, které se v tomto směru nabízejí.

Z hlediska metody vědecké práce lze vytknout, že diplomant ve svém obdivu k zahraničním zdrojům poznání (jakkoliv tyto zdroje zasluhují pozornost a respekt) zcela přehlédl aktuální prameny tuzemské, které se nesou v obdobném duchu. Ani jeden odkaz pod čarou nesměřuje např. k monografii doc. Černé věnované v poslední době akciové společnosti, ačkoliv ji diplomant uvádí v seznamu použité literatury a na několika místech dospívá k obdobným závěrům jako její autorka (viz např. otázky typologie akciové společnosti, povzdechy nad zastaralostí tuzemské akciové úpravy atd.). Důslednost vědecké práce by velela takové odkazy učinit.

Formální úroveň práce je poměrně vysoká, dílčí nedostatky se přesto vyskytují, zejména pokud jde o gramatické chyby. Četné jsou vady v psaní interpunkce, překlipy a špatné tvary slov. Chybné je rovněž psaní velkých písmen u obecných přídavných jmen (např. „Německý právník“ – viz str. 10). Nevhodně ve vědecké práci působí snad až příliš důsledné používání zkratk jako např. „EK“, „ObchZ“, ale také ukončování vět třemi tečkami.

Poznámkový aparát je bohatý, z formálního hlediska je ovšem nutno vytknout opakování celých citací děl. Lépe by bylo odkázat na jednu provedenou citaci ve výše uvedené poznámce pod čarou.

Vzdor popsaným nedostatkům dílo hodnotím jako dobře zpracované a v každém případě způsobilé obhajoby. Jeho konečné hodnocení bude záviset na průběhu ústní obhajoby.

V Praze dne 3. května 2006

JUDr. Petr Čech, LL.M.